

Hydnum repandum rom. *burete tepos*, are un trunchiu alb, fragil, o pălărie lată și cărnoasă, ghimpi albi de diferite lungimi; bun de mâncare. *A. muscarius* rom. *muscar*, are o pălărie de un roșu mohorit cu negei albi și numeroase lamele albe; conține venin (*muscarin*) foarte periculos, deci nu e bun de mâncare.

Agassiz, Ludovic Ioan Rudolf, naturalist; n. 1807 în Mottier, cantonul Freiburg; 1832 numit profesor în Neuchâtel. A scris: Istoria naturală a pescilor din apele dulci ale Europei centrale (1839—1845), cercetări asupra pescilor fosili (1833—1842) și despre echinodermi și moluse. De mare valoare sunt scrierile sale referitoare la periodul glacial: «Etudes sur les glaciers» (1840) și «Système glaciaire» (1847.) Chiemat (1846) profesor în New Cambridge, întemeia acolo muzeul pentru zoologia comparativă. 1865 călător în Brasilia, 1871 pe Oceanul Atl. spre a sonda afumile lui. † 1873 în New Cambrigde.

Agat, (achat) varietate criptocristalină de cvarț; prezintă pături concentrice neregulate de diferite culori, în centru de cvarț cristalizat; când lu-

3 grupe: 1) *Leviostres*: Cucul, Pescarul, Pupăza; 2) *Picaridae* (Gheunoaie); 3) *Papagali*.

[V. B.]

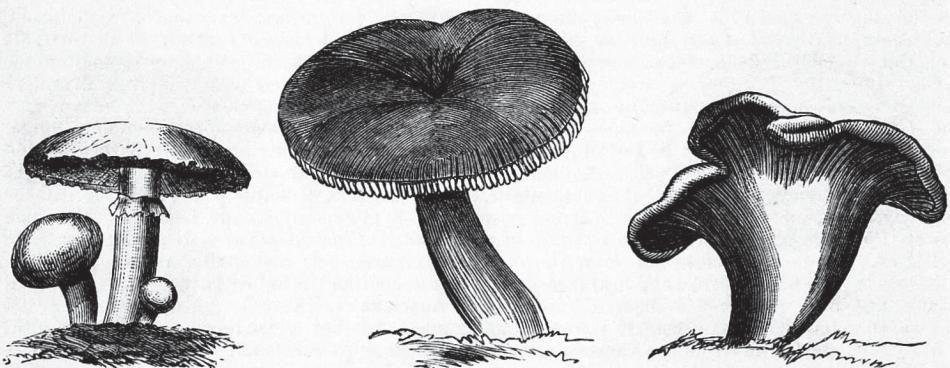
Agatha, sfântă, n. după legendă în Catania sau Palermo din părinți fruntași, trecută de timpurii la creștinism. † ca martiră în prinsoare (251 d. Chr.)

Agathidium, Selig., insect din familia *Silphidae*, care trăiesc în bureți și plante putrede; se află și în regiunile noastre.

Agathodaimon, la Greci spiritul bun sau deul imbelșugării economice.

Agathokles, tiran în Syracuse, n. 361 a. Chr.; la început de meserie olar, ajuns în urma talentului său militar comandant al armatei republicane, măcelări cîteva mii de aristocrați și se proclamă domn (tiran) al Syracusei; purtă resboiu (311—306) contra Cartaginei, dar fără noroc; fă otrăvit de nepotul său Archagathus (289) și la dorință proprie ars de viu.

Agathon, 1) sfânt, n. în Palermo, pontifice roman (678—681), în care calitate a mijlocit condamnarea eresiei monoteletice în sinodul ecumenic VI.

Agaricus campestris.

Agaricus emeticus.

Agaricus caesareus.

cese are un aspect foarte frumos; de aceea se întrebunțează în bijuterie și la facere de obiecte de ornament; numit astfel de Teofrast dela fluvial Sicilie: *Achates*; se găsește mai ales la Oberstein, Boemia, Ungaria, India. [V. C. B.]

Agatanghel, călugăr bizantin din secol. XIII, a scris un apocalips politic, minunătie, în care s'ar prevestî toate întîmplările însemnante; ea a străbătut în epoca Fanarioișilor și la Rom., traducîndu-se în rom. și A. a devenit proverbial: »Om cetit ca prorocul A.« (Etymol. M. Rom.)

Agățătoare, ord din grupa paserilor carinate; cuprinde un mare număr de specii, care deosebite în formă și regim se unesc în însușirea, că dintr 4 degete două stau înainte, două îndrept, însușire, care le permite a se cățără cu înlesnire pe arbori; la cățărare le vine în ajutor și coada compusă din pene aspre (Gheunoaia) și ciocul cărligat (Papagali). Limba unora este lungă, muiată de o materie cleioasă și armată la virf cu nisice spinisoare recurbăti (Gheunoaia), a altora cărnoasă și rotundă (Papagali). Ciocul ori este lung și ascuțit, ori gros și cărligat; aripile relativ scurte le îngreunează sborul. Petrec prin păduri, nutrindu-se cu insecte, plante și fructe; cele mai multe familii trăiesc în regiunile tropice; se divid în

(I. sinod Trullan) dela Constantinopol (680) în contelegeră cu împăr. Constantin Pogonat.

2) A., cel mai renumit poet tragic la Greci după Aeschylus, Sophokles și Euripides, n. 446 a. Chr., † 401 în Pella; din tragediile sale au rămas numai titli și unele fragmente.

3) A., ruine de biserică săpată în stâncă M. Crucea Spătarului (j. Buzeu) în fața fostului schit de maice Sf. George; 5 m. lung., 4 m. lăț., zidită pe timpul lui Neagoe Basarab.

Agathophyllum, plantă, gen numit și *Ravensara*; aparține familiei *Laurineelor*, tribul *Perseaeae*; cele 3 sau 4 specii sunt arbori originari din Madagascar, foarte aromati, cu foile — ca mai la toate *Laurineele* — pururi verdi, de aceea se și cultivă în florării. [A. Pr.]

Agathosma, plantă, gen din familia *Rutaceelor*, tribul *Diosmeelor*; cuprinde plante originale din colonia Cap, care sunt tufe frumoase cu foi mici plane sau subtriunghiulare cu flori umbelate sau capitatae indecomun terminală, având fiecare căte 5 petale unguiculate; diversele specii ale A. se cultivă la noi în florării. [A. Pr.]

Agatirsii, popor vechiu, o ramură a poporului scitic, care aparținea rasei eranice, era prin urmare o viață din marea familie arică; locuiau în